

číslo 2/2006
ročník III

študentský časopis

Sršeň

Obchodná akadémia
Rožňava

Obsah	2	Úvodník
Úvodník	2	Milí naši čitatelia Sršňa,
Keby naša škola bola Rockfort	3	sme radi, že ste sa rozhodli opäť zalistovať v našom školskom časopise. Ako iste viete, v predchádzajúcom čísle sme vás informovali o tom, že hľadáme nového šéfredaktora. Vzhľadom na nával, ktorý táto ponuka vyvolala, sa vám musím poďakovať, že som nestihala otvárať e-maily a triedu som z bezpečnostných dôvodov pred vami zamykala... Museli ste sa hrnúť toľkí? Teraz vážne... Nie je to veľmi potešujúca správa, ale za to obdobie, keď sme vám prvýkrát oznámili možnosť stať sa novým šéfredaktorom, sa neprihlásil nikto. Bez akejkoľvek nadsázky a prehánania. Mne osobne je ľúto, že ste k tejto veci zaujali postoj mŕtveho chrobáka. Preto opakujem: HLADA SA NOVÝ BOSS SRŠŇA! Hlásit' sa môžete na e-mailovej adrese: srsen.srsen@post.sk Okrem cenných skúseností máte možnosť nadobudnúť uznanie zo strany ostatných spolužiakov, ale aj profesorov...
Projekty medzinárodnej spolupráce	4	
Pretváarka	6	
Z histórie OA	7	
Postrehy zo študentskej praxe	8	
Uveríte	10	V tomto čísle nájdete staré i nové rubriky, čosi o projekte realizovanom pod vedením p. prof. Vidovej, vďaka ktorému naši druháci strávili dva týždne v Poľsku. Samozrejme, nechýba ani pár riadkov pre zábavu a čo-to z vašej vlastnej tvorby.
English page	11	Ja vám všetkým ďakujem, že ste Sršňu zachovávali priazeň od jeho vzniku a pevne verím, že sa s ním budete stretávať ešte dlho.
Úspešné podnikanie	12	Tretiakom želim pevné nervy na praxi a spolumaturoantom šťastnú ruku.
Shalom Izrael	14	ALOHA! Sany

Takto sa nám bude poniektorým o chvíľu parit' z hlavy, už sa na tú srandu všetci tešíme...

... a niektorí šťastlivci si ten skvelý zážitok iste s radosťou zopakujú aj o rok.

KEBY NAŠA ŠKOLA BOLA ROCKFORT...

Harry vyšiel zo svojej komnaty a išiel po schodoch do klubovne...Vedeli by ste si predstaviť obchodnú akadémiu ako strednú školu kúziel? Ja vám do tohoto sveta pomôžem nahliadnuť.

Pripútajte sa, začíname!

Každý školský rok sa otvára slávnostným príhovorom pána riaditeľa a profesora Dumbledora /krycie meno Viktor Baláž/. Svoju dlhú bradu pekne skrýva alebo sa možno rozhodol vziať na seba mladý šat /poznámka z redakcie: vyzerá dobre!/. Po privítacej reči sú naši mladí trochu v šoku, veď

nie každý deň sa stáva z mukla, t. j. smrteľníka, kúzelník. Tí starší žiaci s tým už majú skúsenosti. Veď prečo nie, keď každý deň vídajú na chodbách temného kláštora duchov mníchov. Najviac sa žiakom páči bezhlavý Jonathan. Dokáže si dať dole hlavu kedy len chce.

Oblúbeným športom našich mladých čarodejníkov je METLOBAL. Muklovia ho nazývajú futbal. Je to také „muklovské“. Naši žiaci si tento typ loptovej hry veľmi rýchlo obľúbili. Lietanie na metlách nie je až také ľahké, ale veď na túto super školu sa hocijaké béčka nedostanú /ospravedlňujem sa

1. B, 2. B, 3. B, 4. B/. Zápasia medzi sebou jednotlivé ročníky a atmosféra by sa od napätia dala krájať pilníkom na nechty. Manikúra je mimochodom veľmi obľúbeným vyučovacím predmetom našich študentiek /česť výnimkám/.

O tejto super, ale vymyslenej škole, by som mohla napísať ešte oveľa viac. Priznám sa, že vymýšľanie mi zaberá veľa času, ja radšej čarujem. Ale koniec si môžete vytvoriť sami. Predstavte si život v takejto škole. Veď fantazírovať môžu aj tí starší...

Renka

Projekty medzinárodnej spolupráce

V našej škole sa už niekoľko rokov pod vedením Mgr. Jany Vidovej realizujú jazykové projekty medzinárodnej spolupráce. Poprosili sme priamo koordinátorku týchto projektov, aby nás poinformovala o najnovších aktivitách, ale aj aby si zaspomínala na predchádzajúce projekty.

1. Mohli by ste nás oboznámiť s najnovším projektom, na ktorom pracujete?

J: Je to jazykový projekt Socrates/Comenius. Názov projektu je Through pupils international cooperation towards developing the language skills. Do projektu sa zapojilo 18 študentov z našej školy a 2 pedagógovia.

2. Čo je cieľom tohto projektu?

J: Cieľom je rozvíjanie jazykových zručností pri používaní anglického jazyka, učenie sa nových jazykov, rozvíjanie zručností v používaní komunikačných technológií.

Z á r o v e ň chceme ukázať študentom základy práce na medzinárodných projektoch, založiť a následne rozvíjať spoluprácu medzi školami, učiteľmi aj študentmi, ktorí participujú v projekte. U študentov chceme vytvoriť medzinárodné kultúrne povedomie a cítenie pre medzinárodnú spoluprácu a kolektívnu činnosť.

Ďalej máme v pláne rozvíjať spoluprácu medzi regiónmi, ktorej základy

už boli položené na úrovni miestnych samospráv v oblasti kultúrnej a športovej. Cieľom projektu je prispieť tiež k propagácii našich regiónov v oblasti cestovného ruchu.

Výsledkom tohto projektu bude publikácia Regionálny sprievodca o oboch regiónoch, čím chceme prispieť k ich propagácii.

Môžeme povedať, že výsledok tejto spolupráce bude mať dopad v prehľbovaní regionálnej spolupráce v oblasti cestovného ruchu, keďže súčasťou projektu je aj organizovanie propagačných stretnutí v Poľsku aj na Slovensku.

Z hľadiska študentov je dôležitý fakt, že podporíme rozvoj kultúrneho medzinárodného povedomia. Taktiež za dôležitý

Študijný pobyt v Nórsku

Jazykový projekt Socrates v Poľsku

považujeme fakt, že používaním dvoch rodných jazykov pri príprave publikácie sa nikto nebude cítiť v nevýhode a spoločne sa bude využívať tretí jazyk- anglický.

3. Ktoré iné krajiny ste v rámci rôznych jazykových projektov navštívili?

J: Navštívila som Španielsko, Nórsko a Poľsko.

4. Ktorá krajina sa vám najviac páčila?

J: V Španielsku ma veľmi zaujal ich spôsob života bez zbytočného náhlenia a pachtenia sa za niečím. Ich životný štýl je oveľa kludnejší.

V Poľsku a Nórsku sú veľmi zdvorilí ľudia. Samozrejme, sú tam veľké rozdiely. Poľsko

je bývalou socialistickou krajinou a Nórsko je jednou z najvyspelejších európskych krajín.

5. A čo podľa vás najviac zaujalo žiakov?

J: V Španielsku sa študentom páčilo všetko, ale na náš vkus žijú v príliš veľkom chaose, ktorý práve vyplýva z ich pohodovosti a z toho, že veci nie sú veľmi presne organizované.

V Nórsku študentov zaujal školský systém, ktorý sa výrazne odlišuje od slovenského. Počítače sa nachádzali v každej učebni a po zadaní osobného kódu boli k dispozícii žiakom aj učiteľom. Klasická hodina neexistuje, ale výuka sa realizuje formou blokového vyučovania. Naším študentom sa veľmi páčilo aj to, že ak sa učiteľ nemôže

dostaviť na vyučovaciu hodinu, táto hodina nie je zastupovaná a žiaci môžu tento čas stráviť v kaviarni alebo v knižnici. Hodnotenie prebieha formou bodovania. Body žiaci získavajú za vypracovanie a prezentáciu projektov, ktoré im zadáva učiteľ. Žiaci sú v stanovenom termíne testovaní, nie sú skúšaní ústne.

A postrehy z Poľska? Žiakom sa páčilo na diskotéke Omega, v športovom a ski centre. A učarovali im malé poľské fiatky.

Informácie o pobyte študentov v Poľsku vám prinesieme v ďalšom čísle. Z á r o v e ň uverejníme aj ich vlastné postrehy a hodnotenie z pobytu v meste Tešín.

A. J.

PRETVÁRKA

Bol mojou oporou, mala som ho rada,
zmenil sa na strašného desa.
Z jeho očí sálalo teplo, no i zrada,
včas som odohnala od seba toho krvilačného psa.

Láskou ma opájal, sľubmi ma krmil,
bol s'ta zradný had z prekrásneho raja.
Do bytu stvoreného zo sna ma vodil,
v rozdielnom svete sme boli šťastní obaja.

Minúta pravdy stačila na to,
aby som zistila, čo je to za diabol.
Už nikdy mi nepovie svojimi horkými slovami „zlato“,
včas pochopila som, do akého sveta ma vtiahol.

No isto si nájde d'alšiu obeť,
ktorej dušu si prv podmaní a neskôr bude trýzniť.
Už sa mu nepodriadiť so slovami: „SOM SPÄŤ“,
budem si s'ta voľné vtáča žiť.

Kiež upadol by do temnoty,
čušal pod kľatbou svojich obetí.
S výčitkami svedomia a krvou zaliaty,
pokoj a kludný spánok nemal by.

Lea Szabóová
2.C

HISTÓRIA NAŠEJ ŠKOLY

Iste by ste sa radi dozvedeli niečo o histórii našej školy. Tak pozorne čítajte a dozviete sa, ako to v skutočnosti bolo.

V 16. storočí ešte obchodná akadémia postavená nebola. Vznikla až omnoho neskôr. V tomto čase tu boli postavené tri obyčajné domy. Z vonkajšej strany bohvieako slávne nevyzerali, pretože boli v chudobnej štvrti.

V prvej chalupe býval starý čižmár so svojou manželkou a tromi synmi. Keďže mu už síl ubúdalo, ženal si, aby aspoň jeden syn pokračoval v jeho remese. No strašne sa v nich sklamal. Najstarší sníval iba o tom, že sa raz stane slávnym lekárom. Prostrednému chodili po rozume len tamojšie miestne krásavice. A čo myslíte? Čo asi robil ten najmladší? Chodieval k rybníku a vždy tam striehol na nejakú tú žabu, aby ju potom mohol pekne - krásne upiecť nad ohníčkom. Darmo im otec vtíkal do hlavy, aké dôležité remeslo je čižmárstvo. Oni ho nikdy nepočúvali.

V druhom dome sídlil mladý bezdetný pár. O manželke sa povrávalo, že je to bosorka, a keď chce, tak vie zariadiť, aby matka nepočala svoje dieťa. Ale boli to len chýry.

V poslednom príbytku žila žena v stredných rokoch. O tejto osobe zlé jazyky klebetili, že vraj v noci k sebe púšťa mladých mužov a následne sa oddáva radovánkam.

O storočie neskôr vznikol v tejto budove nevestinec. Jeho zakladateľkou bola istá bezbožná žena. Každý večer odtiaľ bolo počuť hlasnú hudbu a smiech. Víno tu tieklo potokom a okrem iného si tu páni mohli zahrať aj karty.

Do domu spomínaného čižmára sa nastahoval mladý učiteľ. Bol vysoký a na výzor fešný. I srdce mal na pravom mieste. V jeden deň mu však ochorela matka na tuberu

a on nemal peniaze na jej liečbu. Vraj upísal svoju dušu diablovej za peniaze, ktoré potreboval. Hovorí sa, že o rok na to si satan po jeho dušu prišiel a vzal ju do pekla. No učiteľovej duši sa podarilo z „miesta utrpenia“ utiecť a doteraz nevie nájsť pokoja. Neskôr tento dom zbúrali a v r. 1970 tu postavili budovu školy, kde sa nachádza okrem iných miestností aj zborovňa. Ak by ste tu strávili aspoň jednu noc, mohli by ste zazrieť učiteľovho ducha, pretože doteraz nenašiel pokoja a blúdi tmavými chodbami školy.

Ale vráťme sa teraz k nevestincu. Ľudí v okolí rušilo časté podnapité správanie mužov, ktorí si cestu domov spríjemňovali spevom a hlasnými neidentifikovateľnými zvukmi. Viacerí podali na túto budovu sťažnosť a vtedy „verejný dom“ zanikol. Potom na tomto mieste vznikol kláštor. Toto slovo sa

na označenie budovy používa dodnes. Po jeho zrušení sa táto stavba upravila tak, aby sa v nej mohlo vyučovať. Po prestavbe sa na prislúchajúcom pozemku postavil internát. Na začiatku tu študenti museli bývať v nepriaznivých podmienkach. Voda sa dala použiť a len studená, v jedálni varili otrásané jedlá a o izbách ani nehovorím. Steny boli natreté na hnedo-zeleno, niektoré lampy

vôbec nefungovali a postele boli veľmi nepohodlné. Modernizácia nastala až oveľa neskôr.

Nakoniec nám ešte zostáva chalupa miestnej čarodejnice. Údajne vedela uvaliť kľatbu aj na malé deti. Keďže veľa detí umrelo z nevysvetliteľných príčin, upálili ju na hranici. Do jej domu sa odvtedy nikto nechcel nastahovať, tak celý schátral. Ten tiež zdemolovali a namiesto neho postavili budovu školy, ktorej prislúcha terajšia veľká telocvičňa.

Od toho času sa robilo na škole mnoho zmien. Napokon dostala súčasnú modernú podobu.

Možno ste tomuto príbehu uverili a možno nie. No jedna otázka vám odteraz nedá spať. Čo ak sa to naozaj stalo takto?

Lea Szabóová 2.C

Jeden s posledných obyvateľov

Postrehy zo súvislej študentskej praxe

Aj tento rok som sa vybrala na študentskú prax do nemenovaného výrobného podniku v Rožňave. Takže tento rok som tam nebola už žiadnym nováčikom. Vedela som, ako to tam chodí. Všetci sa k tebe správajú veľmi milo. A to je fakt super, keď sa ocitneš v neznámej zóne. Ale zase na druhej strane, každý je rád, keď zaňho nevďačnú prácu urobí niekto iný. Keď sa na celú záležitosť pozriem pozitívne, vidím sladké dvojtýždňové ničnerobenie. Ale sú to aj zbytočne premrhané dva týždne z tvojho cool života.

No nemôžem byť taká kritická. Úplne super je vtedy, ak ťa náhodou posadia pred PC a ty máš šancu aspoň kúštiť si zafixovať do hlavičky niečo, čomu na účte alebo obľúbenom EKC vôbec nerozumieš. Inak sú to hodiny a hodiny preberania dokladov, čo pripomína situation, keď

Popoluška preberala šošovicu a hrach...

Marcela

V každom prípade je to sympatická časť školského roka. Pracovníci z organizácie stresujú, že pre nás nemajú adekvátnu robotu a nakoniec prídu na to, že je úplne super, že ste tam, lebo im má kto urobiť robotu, na ktorú buď nemali čas, alebo sa im nechcelo. Triedenie, archivácia, vypisovanie... Toto sú bežné činnosti praxujúceho študenta. Za ten čas si na všetkých tých ľuďoch zvyknete, a keď sa dvojtýždňová lehota skončí, je vám ľúto, že odchádzate. A prichádzate na to, že pobyť v organizácii alebo výrobnom podniku vám aj čosi dal a cítite sa v istom smere orientovanejší...

Sany

Povinná odborná prax sa vykonáva v rozsahu dvoch

týždňov počas tretieho a štvrtého ročníka. Neustále nám hovoria, resp. hovorili, že je to dôležité nielen pre náš osobnostný rast, ale aj kvôli ďalšej položke v našom životopise. Napriek tomu som presvedčená, že kvôli akejsi dvojtýždňovej praxi sa o mňa zamestnávateľia nepobijú. A to už aj z toho dôvodu, že každému je jasné, že študentom-deťom ešte poriadnu prácu nedajú. Ja si skôr myslím, že prax v treťom ročníku je o tom, aby sme nezavadzali pri maturitách, a prax vo štvrtom ročníku je iba taká recesia.

Na prax sa nastupuje ako do práce - ráno o ôsmej. Je nepísaným pravidlom, že prvý deň nás nechajú oboznámiť sa s pracoviskom a s jeho činnosťou. Preložené do reči laikov: šesť hodín presedených na stoličke, počas ktorých pozeráte striedavo na pracovníkov

a na stenu s pocitom absolútnej zbytočnosti ľudskej existencie, najmä tej vašej.

Na druhý deň k vám akoby náhodou zabľúdi vedúci, ktorý sa vás opýta, čo škola chce, aby sme na praxi robili. Po vyhýbavej odpovedi vedúci zahlási, že možno zajtra by vám prácu našiel, samozrejme, kde inde ako v archíve, a s útechou v hlase vám povie, že tento deň ešte máte „pozorovať“.

Na ďalšie dni vás „uložia“ do archívu, sem-tam sa zastavia, trochu zavtipkujú a nakoniec vás povzbudia. Práca v archíve obnáša tmu, prach, samotu a drobné tržné ranky...

Takto strávite zvyšok

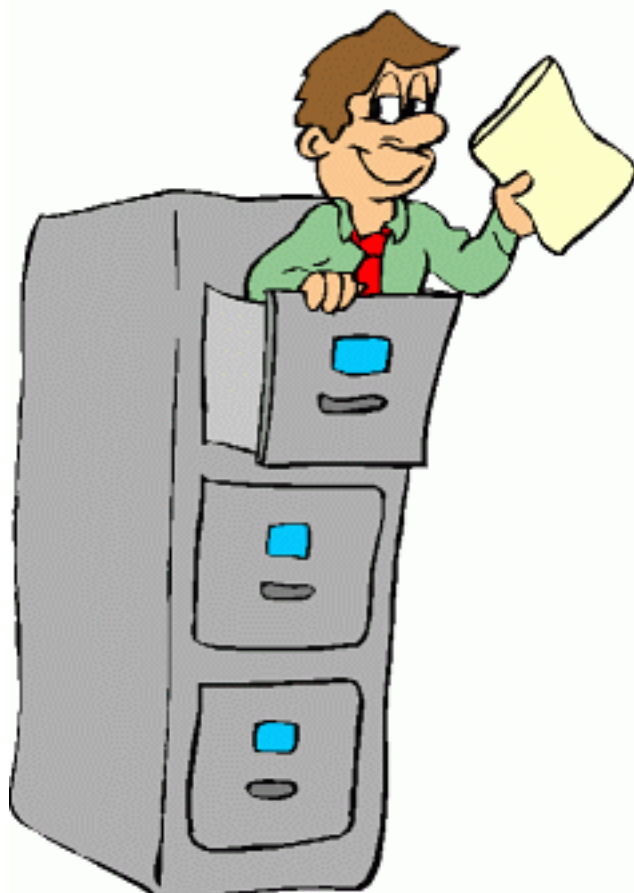

týždňa a štyri dni z toho nasledujúceho. Posledný deň, teda v piatok, vás znova posadia medzi ľudí. Ale v tento deň je to už omnoho príjemnejšie. Okrem toho, že vás pošlú domov skôr, niekedy vás niečím obdarujú, resp. vy ich. Lenže tu už nastupuje pocit nervozity, lebo správa z praxe jednoducho musí

byť. Často zostanete v pomykove, lebo neviete, o čom písať.

Ale celkovo hodnotím prax veľmi pozitívne, a to z jedného jediného dôvodu: spoznala som úžasných ľudí. Vychádzali mi v ústrety, a keď zbadali žalostný výraz mojej znudenej tváre, snažili sa nájsť mi prácu.

Maťa

Prvý týždeň ma strčili do skladu, kde som skartoval doklady. Bolo ich toľko, že sa mi o nich aj snívalo. Naplnil som štyri veľké vrecia. Počul som, že ani spolužiačky sa nenudili. Druhý týždeň som už bol v kancelárii, kde som mal aspoň spoločnosť. Vkladal som do obálok opečiatkované doklady. Každý deň som chodil domov modrý od pečiatky. Prekopíroval som im päťsto listov, ktoré som mal usporiadať podľa abecedy. Domov som ešte nikdy nechodil taký unavený ako vtedy.

Luky

UVERÍTE ŽE...

Miro Bučko z 3. A napísal do Oxfordu, lebo vraj načo by sa mal používať predprítomný priebehový čas, keď majú jednoduchý. Je to len zbytočná komplikácia a Mira to mýli.

Žiaci 4. C zmaturojú???

Petra Bangóová z 1.A ani raz nedostala na hodine záchvat smiechu.

Peter Hudák z 3.A nezabudol na hodinu angličtiny priniesť triednu knihu.

Remiáš Levente z 1. B si kupuje šunku na kocky,

nie na plátky. Preto celkom dobre nechápe rozdiel medzi počítateľnými a nepočítateľnými podstatnými menami.

Žiaci pravidelne zisťovali počet sôvät na konároch starej jedle v kvadrature školy. Zároveň v centimetroch zisťovali odchýlky stavu

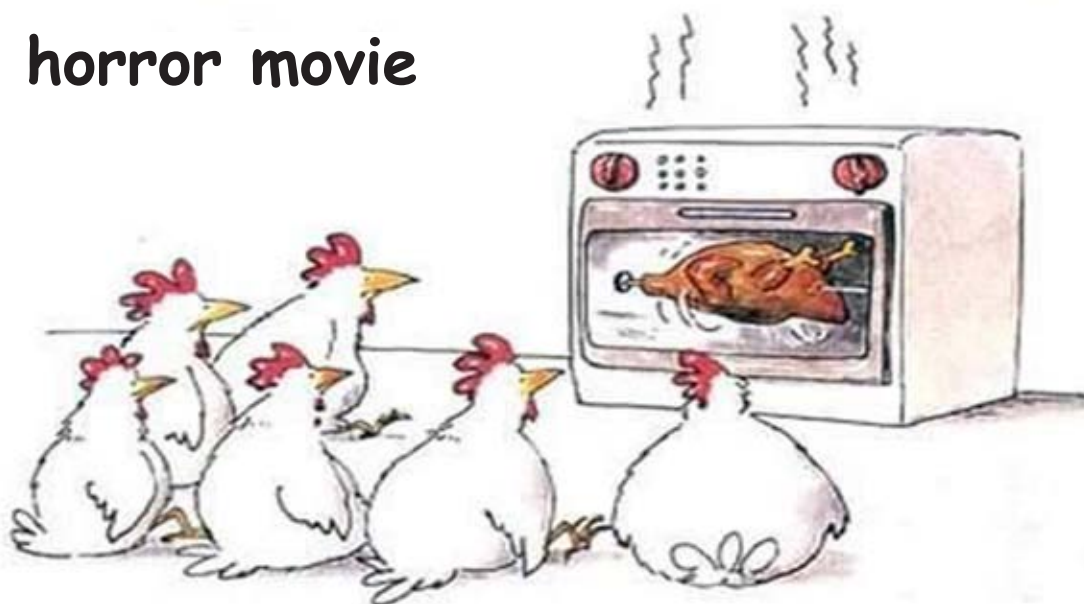
od predchádzajúceho dňa. Až jedného dňa všetky sovy zmizli. Brúsil si na nich zúbky jeden žiačik pomaturitného štúdia. Vraj by ich rád upiekol a zjedol. Kam sa teda sovy podeli? Možno lapili debky z odpovedí žiakov, možno ich Marcel zjedol, možno sa rozhodli zmeniť miesto trvalého pobytu.

TAK AKO, OBCHODNÁ,

UVERÍTE NÁM ?

horror movie

Embarrassing moments!

Have a nice trip?

One weekend I was heading into town with my mates and decided to wear these cool new pink leather boots my mum had bought. They had really high heels and were difficult to walk in at first, but I got used to them.

Later on, we were walking through the town when I spotted this group of cute lads from the year above us at school. I put on a catwalk strut as we walked past them and was trying so hard to make them notice me when suddenly, one of my heels

snapped and I went flying forward onto my face! The lads were in fits of laughter - I've never been soooo embarrassed!

Are you familiar with these words and expressions?

Look them up in your dictionaries.

head into leather boots
spot something cute lads
catwalk strut
heels snapped
to be in fits of laughter
embarrassed

Write your story /120 - 150 words/, share it with us and take part in our **COMPETITION**. The best stories will be published!

PREKLADY

V našej škole je veľa talentovaných prekladateľov a tlmočníkov.
Svedčia o tom aj vaše preklady z angličtiny.
Posúďte sami.

Have a nice time!
Máš pekné hodinky.

When the Romans left the island...
Naľavo od Islandu...

She smoked quite a lot.
Fajčila potichu.

The kind of food we eat...
Deti sú veľkí jedáci

I would like to book a single room...
Chcela by som knihu o jednoduchých spálňach

ÚSPEŠNÉ PODNIKANIE

**17-roční študenti
absolvujú jeden rok
radostí i starostí
podnikateľov**

V tomto roku dostali študenti obchodnej akadémie unikátnu príležitosť vyskúšať si podnikanie na vlastnej koži. Súčasťou ich študijného programu sa stáva aplikovaná ekonómia, ktorú slovenským stredným školám poskytuje bezplatne nezisková vzdelávacia organizácia Junior Achievement Slovensko

- Mládež pre budúcnosť (JA SR). Naša škola sa tak pripája do siete viac ako 150 tried stredných škôl celého Slovenska.

Čo študentov v tomto celoročnom predmete čaká? Predovšetkým práca v skutočnej firme simulujúcej akciovú spoločnosť - študentskej spoločnosti. Trieda si zvolí vlastné študentské vedenie a to rozhodne, v čom bude spoločnosť podnikat', ako svoj výrobok či službu predá, a ako celé

podnikanie zorganizuje. Všetky rozhodnutia budú podložené znalosťou ekonomickej teórie, ktorá sa vyučuje ako súčasť programu počas celého školského roka. Študenti tak veľmi rýchlo zistia, aká dôležitá je teoretická príprava pre praktický život.

Okrem praktickej činnosti študentskej spoločnosti je pre študentov v rámci programu pripravených niekoľko sprievodných súťaží

Monika Petrová, Andy Lázárová, Diana Ivanyová, En Tóthová a Móny Ruszóová

a príležitostí. Súčasťou programu sú počítačové simulácie MESE a Banky v akcii, kde je možné naučiť sa a preveriť si schopnosti riadiť svoju firmu v konkurencii ostatných a zoznámiť sa s pravidlami bankových operácií. Výsledky svojej práce budú študenti prezentovať na veľtrhoch študentských spoločností. Najlepší jednotlivci sa môžu zapojiť i do súťaže Mladý líder, pre tímy sú pripravené celoslovenské súťaže Team SAP a Banky v akcii. Technicky zdatní študenti môžu súťažiť o najlepšiu web stránku študentskej spoločnosti.

Do spolupráce so študentmi a učiteľom sa zapojí dobrovoľný konzultant z praxe, ktorý je spravidla manažérom významnej firmy, či podnikateľ z blízkeho okolia školy. Prinesie do triedy pohľad z praxe, bude „mostom“ medzi ekonomickou teóriou a praktickým podnikateľským svetom

Valentínske srdiečka

a stane sa tak pre mladých ľudí vzorom úspešného manažéra. S našou študentskou spoločnosťou bude spolupracovať Ing. Marián Šebo.

Naša škola je otvorená novým progresívnym metódam výučby, preto pani profesorka Ing. Alica Hundzsová absolvovala intenzívne školenie organizované JA SR, ktoré je nevyhnutné pre vyučovanie aplikovanej ekonómie. Veríme, že nám tento program pomôže motivovať našich študentov tak, aby sami hľadali to najlepšie uplatnenie vo svojom budúcom živote

a boli pripravení na prechod zo školy do praktického života.

Naša spoločnosť mala niekoľko úspechov. Napríklad úspešný bol náš prvý predaj akcií, imunitné hviezdičky, predaj vianočných pohľadníc, fotenie sa s Mikuláškou, predaj lízaniek a moduritových srdiečok. To sa týkalo aj rožňavských základných škôl.

Teraz naša spoločnosť pripravuje ďalšiu akciu. Tešíme sa na ňu a poctivo sa pripravujeme :o).

Anna Tóthová

viceprezidentka pre marketing

Shalom Izrael

Izrael – krajina púšte i zelených údolí, krajina kontrastov, krajina rôznych kultúr, národov, krajina troch morí a slnka... Krajina, pred ktorou ma mnohí varovali a s úžasom na mňa hľadeli, kam sa to chystám. Krajina, v ktorej som prežila dva neobyčajné týždne svojho života.

Účelom cesty bol vzdelávací seminár o holokauste a možnosť zúčastniť sa tohoto podujatia využilo okrem mňa ešte devätnásť učiteľov z celého Slovenska.

Nechcem vás zaťažovať číslami a ukazovateľmi, prinášam vám niekoľko osobných postrehov z pobytu v tejto krajine.

Letisko Ben Gurion, Tel Aviv

Hneď po príchode na letisko ma udivilo veľké množstvo ozbrojených vojakov a policajtov v priestoroch letiska. Z dvadsaťčlennej skupiny si vojaci /neviem z akého dôvodu/ vytypovali mňa, vytiahli ma z davu, ešte som nestihla poriadne ani z lietadla vystúpiť a poobzerat sa okolo seba. Môj pas sa im

V arabskej škole

nepozdával, fotka zrejme tiež nespĺňala ich predstavy, pretože na fólii sa vytvorila vzduchová bublina. A už celé spomínané intermezzo nabralo na obrátkach. Chceli vidieť iné identifikačné doklady a zasypali ma otázkami, na ktoré som nestíhala odpovedať. Prečo prichádzam, na ako dlho, s kým...

Časom si človek zvykol na ozbrojené kontroly pri vstupoch do nákupných centier, trhovísk, pamiatok, štvrtí v Starom meste.

Kontrola pri spiatočnom lete však bola oveľa prísnejšia. Absolvovali sme všetky procedúry

ako na iných letiskách, ale všetky pre istotu trikrát. Takáto skontrolovaná som sa ešte nikdy necítila. Veď nie nadarmo sme museli byť na letisku minimálne tri hodiny pätnásť minút pred odletom.

Školský systém

Počas nášho pobytu sme navštívili židovskú i arabskú školu, ktoré vzájomne spolupracujú.

Majú rozpracovaný spoločný projekt, ktorý má za úlohu zblížovať obe kultúry, spoznávať zvyky, tradície, spôsob života. Arabské školy sa riadia izraelským školským systémom a osnovami /netýka sa to palestínskych škôl/.

Jeruzalem

Žiaci na strednej škole majú osem predmetov, z ktorých si vyberajú dva hlavné. Záverečné skúšky skladajú zo všetkých 8 predmetov. Angličtinu mávajú štyrikrát do týždňa a učia sa ju od tretieho ročníka.

Úradným jazykom je hebrejčina, ale väčšina ľudí nemá problém komunikovať plynule v angličtine. A to nielen v školách, ale aj na uliciach, tržniciach, obchodoch... Keď si vezmeme, že hebrejský jazyk je lingvisticky úplne iný ako anglický, písmo je tiež odlišné a píše sa sprava doľava, je podľa mňa pre izraelských študentov oveľa ťažšie naučiť sa po anglicky v porovnaní s našimi študentami. V niektorých hebrejských učebniciach nájdete základy arabčiny, aby židovské deti poznali aspoň základné dorozumievacie frázy. A takisto arabskí žiaci sa učia po hebrejsky, ale začínajú oveľa skôr. Spoločným prvkom týchto dvoch jazykov je písanie sprava doľava.

Niečo pod zub

Strava

Strava určitými rysmi pripomína stredomorskú kuchyňu. Je v nej veľa zeleniny, šalátov, ovocia, rýb. Ochutnali sme typické jedlo Stredného východu: fašírky z cíceru a HUMUS, čo je jedlo zo sezamu a cíceru s olivovým olejom a červenou paprikou. Názov však nevystihuje chuť, pretože toto jednoduché jedlo bolo veľmi chutné. Humus sa vytieral z misky arabským chlebom. Na obede v typickej židovskej

reštaurácii nás ponúkli kuskusom a šukšukou. Kuskus je známy vo viacerých kuchyniach a šukšuka ostala tajomstvom šéfkuchára. Identifikovateľné boli tieto ingrediencie: paradajky, vajíčka, olej, rôzne korenia.

Miesta, ktoré zapôsobili

Jeruzalem je nádherné mesto, ktoré dýcha svojskou atmosférou. Najviac na mňa zapôsobil Staré mesto s unikátnou architektúrou, ktoré je rozdelené na židovskú, arabskú, kresťanskú a arménsku časť. V Starom meste rozpráva každý kameňa iný príbeh z histórie a na malom priestore je sústredené obrovské množstvo pamiatok: Múr nárekov, Golgota s Kristovým hrobom, Omarova mešita... Čo ma až tak veľmi nenadchlo, bol fakt, že Múr nárekov je rozdelený na časť pre mužov a časť pre ženy, pričom ženská časť je oveľa menšia.

Tel Aviv má úplne iný ráz ako Jeruzalem, je to moderná metropola.

Nezabudnuteľný bol aj výlet k Mŕtvemu moru, kde sa ľudia kúpali už začiatkom marca, a na Masadu, čo je pevnosť, ktorá dlho odolávala útoku rímskych légii.

V rieke Jordán sme si aspoň symbolicky máčali nohy, niektorí

sa vykúpali celí. Navštívili sme aj Golanské výšiny, ktoré boli predmetom ozbrojeného konfliktu so Sýriou.

Yad Vashem

Yad Vashem je medzinárodná škola pre výskum holokaustu, v ktorej sme absolvovali väčšinu prednášok o spomínanej téme. V areáli sa nachádza aj Historické múzeum holokaustu, areál venovaný židovským komunitám v celej Európe, knižnice, archívy, vzdelávacie centrá. Múzeum má veľmi zvláštnu a symbolickú architektúru, nachádza sa celé pod zemou, malý lúč svetla k vám dopadá iba zhora. Pozostáva z 13 miestností a figel je v tom, že musíte každou z tých miestností prejsť, nemôžete prehliadku ukončiť skôr, aj keby ste veľmi chceli. V každej miestnosti som mala pocit, že mi niekto na chrbát priložil ďalšie desaťkilové bremeno...

Ako sa vraví, môžete o nejakej krajine počuť aj stokrát, ale pokiaľ ju nenavštívite a nevidíte na vlastné oči a nestanete sa jej súčasťou aspoň na krátky čas... môžete si o nej aspoň čo-to prečítať.

A. S.

Mŕtve more

Chcete publikovať v Sršni?
Vaše príspevky, ako aj námety a pripomienky čakáme
v našej redakcii alebo na e-mailovej adrese:
srsen.srsen@post.sk

My computer loves me!

Sršeň - študentský časopis OA Rožňava

Šéfredaktorka:

Sandra Toporová

Redaktorky:

Renka, Maťa, Monika,
Sue, Andrea, Včelička,
Kvietok, Iva, Lea

Grafická úprava:

Ing. Juraj Valko Krišťák

Jazyková úprava:

Mgr. Anna Sappanošová

Adresa redakcie:

Obchodná akadémia, Ul. akad. Hronca 8, 048 01 Rožňava